

[Lembourn.]

stillet over for, at man foretager denne undersøgelse for at undgå meget af det svineri, som vi oplever i øjeblikket i visse blade.

Kurt Brauer (SF):

Hr. Poul Dam talte om disse forslag ved behandlingen den 15. november sidste år, og dér sagde han det positive, som socialistisk folkeparti kan svinge sig op til i anledning af de foreliggende forslag; jeg har derfor ikke voldsomt meget at tilføje.

Men hr. Poul Dam rejste dengang et spørgsmål, som forslagsstillerne ikke besvarede, og nu kunne jeg tænke mig at gentage det for at se, om kristeligt folkeparti i mellemtiden har præsteret lidt eftertanke og måske er nået frem til forklaringer eller rettelser, der kan motivere en mere positiv holdning fra SF's side.

Et helt centralt og principielt spørgsmål må det da være, om kristeligt folkeparti har fundet en løsning på det problem, at vi faktisk har set eksempler i pressens historie på kampagner, der er begyndt på et grundlag, som ville kunne standses, hvis dette forslag var lov i dag. Sådanne eksempler findes. Den slags sager kan kun køres igennem, hvis man undervejs kan få lov til at træde nogle af de fine i samfundet lidt over tærerne, uden at disse straks kan komme jamrende og klage og pege på kristeligt folkeparti-paragraffer i lovgivningen.

Jeg må måske have lov til at forudskikke, at hr. Honorés lidt grove påstand fra sidste gang om, at det er skandalepressen, han vil have stækket, osv., kan jeg ikke tage som et svar, medmindre hr. Honoré her vil sætte navn på ét blad eller flere blade eller nævne den ikke pådømte sag, som kan berettige ham til at klistre skandalebetegnelsen på en avis.

Må jeg i det hele taget efterlyse her i debatten en smule mere mod og mandshjerte. Der er ingen af dem, som har sympati for dette forslag, der har turdet sige BT, der er ingen, der har turdet sige Ekstra Bladet, og her er man oven i købet beskyttet af injurielovgivningen. Man går som katten om den varme grød og tør ikke nævne de blade ved navn, som man her udslynger de groveste påstande imod. Jeg efterlyser et par friske eksempler på, hvad det er for noget, man ikke vil finde sig i, i stedet for denne snak-

ken udenom, for hvis ikke navnene bliver nævnt på de blade, man tænker på, ja, så klistrer man jo en mistænkeliggørelse på den samlede presse, og alle må så føle sig ramt. Hvad er det for aviser, kan vi lige få det at vide? Det må være nogle bestemte, og der må være nogle bestemte sager — som altså vel at mærke ikke allerede er pådømt ved retterne — som man går ud fra, når man taler om denne forfærdelige presse.

Jeg vil så til slut gerne sige, at ingen vist vil beskyldte mig for at have et ukritisk forhold til dagspressen; jeg tør vigte mig en smule af, at adskillige pressefolk kender til kritik og klager fra min og fra SF's side, ikke mindst klagen over, at så stor en del af pressen har et ejerforhold, der tilsiger den at stå på de besiddendes side til enhver tid. Det er klager, som vi ofte har fremført.

Men når det er sagt, skal det også slås fast, at som forslagene her fremtræder, vil de være egnet til at gøre den del af bladene og den del af det enkelte blad, som endnu har lidt af kritikens mod i behold, aldeles tandløs. Uden dette kritikens mod, som trods alt kendetegner en del af journalistkorpsets medlemmer, ville vi tilbage have totalt tandløse tanteaviser, en dansk presse af lallende eftersnakkere ville det blive, men det er måske just det, der er meningen. Man merkt die Absicht og siger: jeg tænkte det nok, når det kom fra kristeligt folkeparti.

Ib Nørlund (DKP):

Som jeg også sagde sidste gang, synes jeg, det må erkendes, at der i disse forslag røres ved et problem, der er reelt nok, men vi har ikke nogen tro på, at de foreslåede fremgangsmåder hjælper.

Hvad angår den bødepolitik, som er anslået, vil jeg gøre opmærksom på, at den i en anden sammenhæng end måske tænkt kan blive gjort til et våben, som anvendes navnlig imod mindre blade.

Hvad angår berigtigelserne, synes jeg godt, man kan anerkende berettigelsen af en forpligtelse i den henseende, men om der står „skade“ eller „ikke uvæsentlig skade“, ændrer ikke noget ved det faktiske problem, som man står over for, når et eller flere massemedier vil bruge sin magt til at sætte ind for at gøre en person eller en organisation umulig, som man siger.

Det vil jeg godt belyse gennem et eksem-